

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

IN GODSNAAM

Toneelspel in tien scènes

door

Mark Broeckaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2011
Nr.3092

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>IN GODSNAAM</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>MARK BROECKAERT</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.</p> <p>De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>
--

Wettelijk depot D/2011/220/034
ISBN 978-90-385-11658

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Mark Broeckaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 4à5 heren)

BRAM, +/- 25-30 jaar student apotheker wil priester worden.

JOZEF, +/- 60-65 jaar, zijn vader

MARIA, +/- 60-65 jaar, zijn moeder

JEROEN, beste vriend van Bram

MARIANNE, ex-lief van Bram

OMA, grootmoeder van Bram en licht seniel

HUBERT, priester

JOE, kelner

Opm.: Joe en Hubert kunnen eventueel door dezelfde acteur worden gespeeld

DECOR

Het stuk speelt zich af op diverse locaties. Door middel van zetstukken worden volgende locaties gesuggereerd : huiskamer van Jozef en Maria – een café/bar – slaapkamer van Marianne – werkkamer van Hubert.

Muzikale omlijsting en licht zijn belangrijke medespelers.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Maria zit aan tafel, bladert in een tijdschrift, kijkt voortdurend op horloge. Jozef in de zetel, leest krant. Dit duurt even.)

JOZEF : *(vouwt krant dicht)* Er staat weer niet veel in.

MARIA : Je hebt voor mij toch nog wat over gelaten?

JOZEF : De horoscoop.

MARIA : Die heb ik hier ook.

JOZEF : En?

MARIA : Wat en?

JOZEF : Hoe is het met je horoscoop?

MARIA : Ik heb ze nog niet gelezen.

JOZEF : Volgens de krant heb ik vandaag een energieke dag.

MARIA : Daar heb ik nog niet veel van gemerkt. En het is al bijna vijf uur.

JOZEF : Je ziet dat je er allemaal niet zo moet in geloven...

MARIA : In horoscopen? Ja, een beetje toch wel. Er zit altijd wel een grond van waarheid in.

JOZEF : Natuurlijk, omdat het zo algemeen is. Dan hebben ze altijd gelijk. Maar als je nu zou willen weten of er hier vandaag nog wat te lachen valt bijvoorbeeld – enfin ik zeg zo maar iets. Dan zal je toch moeten wachten tot er echt eens iets gebeurt dat om te lachen is.

MARIA : Staat er niets bij over pessimisme of zo?

JOZEF : Neen. Waarom?

MARIA : Omdat ik vind dat je vandaag weer een beetje veel zwartgallig bent.

JOZEF : Een beetje veel... wat is dat nu weer voor een uitdrukking?

MARIA : Lees de mopjes.

JOZEF : Er staan er geen in.

MARIA : Hier, hier staan er wel in.... *(geeft tijdschrift aan Jozef)* En geef mij de krant.

JOZEF : Alsjeblieft zoeteke. (*bladert in tijdschrift, na een tijdje*) Wat is dat hier allemaal... Dat is precies een prentjesboek. Babes met blote tieten, macho's... kids! En dan dat taalgebruik... Wij hebben tegenwoordig geen kinderen meer, wij hebben kids en mooie meisjes heten babes... en dat lees jij allemaal?

MARIA : Niet allemaal... daarbij, ieder zijn meug...

JOZEF : Ja, dat is waar. Maar je hebt meug en meug hé... En dat kost twee euro!

MARIA : De Playboy is duurder.

JOZEF : Ik weet niet...

MARIA : Jij gaat mij niet vertellen dat je nog nooit een playboy hebt gekocht. Of iets dat er op lijkt. En laat me nu lezen.

(Maria leest, Jozef bladert in tijdschrift, na een tijdje)

JOZEF : Ik ga een tas koffie nemen. Jij ook?

MARIA : Je hebt al zoveel koffie gedronken.

JOZEF : Als ik daar nu zin in heb.

MARIA : Dat is niet goed voor je bloeddruk.

JOZEF : Een sherry dan?

MARIA : Dat is niet goed voor je maag.

JOZEF : Een portootje, een kleintje...

MARIA : Dat is niet goed voor je hart.

JOZEF : Een pintje?

MARIA : Slecht voor de cholesterol.

JOZEF : Ken jij dan iets dat niet slecht is voor iets?

MARIA : Water! Het is nog te vroeg voor een aperitief. Lees in je boekje.

JOZEF : Staat er in die horoscoop van jou niets over kritische geest en zo...?

MARIA : Er moet hier iemand de zaken in het oog houden.

JOZEF : Waar is de tijd dat een man nog iets te zeggen had!

MARIA : Wees maar blij dat die tijd voorbij is... het zou er hier anders mooi uitzien!

JOZEF : Moeder, waarom leven wij !?

MARIA : Doe niet zo zielig. Waar klaag je eigenlijk over?

JOZEF : Ik klaag niet. Ik stel vast!

MARIA : Allee vooruit, geef mij dan ook maar een tas koffie.

JOZEF : Of een sherry?

MARIA : Koffie!

JOZEF : Oké, koffie dan.

(Jozef verdwijnt naar keuken, Maria zucht, leest hardop horoscoop)

MARIA : ‘Het is belangrijk dat je op het juiste moment in actie komt, maar dat is niet eenvoudig, want je intuïtie functioneert niet echt optimaal. Let dus goed op wat er gebeurt en houd je ogen wijd open’. Wat is dat nu voor flauwekul. Mijn intuïtie werkt perfect. Zoals altijd. En ik heb mijn ogen nog nooit in mijn zak gestoken. ... Hij heeft wel gelijk. ’t Is allemaal flauwekul. Om de krant te vullen. Ik zou beter eens een boek lezen.

JOZEF : *(op met twee koppen koffie)* Zit jij hier nu tegen jezelf te praten?

MARIA : Eigenlijk is er in die krant niet veel te lezen. Ik zou beter eens een goed boek lezen...

JOZEF : Zoals?

MARIA : Een roman of zo...

JOZEF : Niemand houdt je tegen...

MARIA : Jij zou beter ook eens een boek vastnemen.

JOZEF : Ja moe. Waar is ze trouwens ons moe?

MARIA : Ze is gaan wandelen zoals gewoonlijk, maar ze blijft wel lang weg vind ik.

JOZEF : Och, ze zal iemand zijn tegen gekomen en blijven kletsen.

MARIA : Misschien...

JOZEF : En is bompa mee?

MARIA : Natuurlijk, ons moe gaat de deur niet uit zonder bompa.

JOZEF : Nee, dat is waar. Eigenlijk zouden wij dat ook moeten doen.

MARIA : Wat? Gaan wandelen?

JOZEF : Ha ja, waarom niet? Dat is goed voor de cholesterol, de bloeddruk, het hart, de maag en de zenuwen!

MARIA : Laat ons moeder maar doen.

JOZEF : Maar wij tweeën kunnen toch...

MARIA : Ik wil thuis zijn als ze terug is...

JOZEF : Maar dat kunnen we toch afspreken?

MARIA : Och ik weet niet...

JOZEF : Wil jij met mij niet gaan wandelen?

MARIA : Maar jawel, alleen... Ik heb niet graag dat ons moe hier alleen thuis is. Ze is dan nog wel goed voor haar leeftijd... maar zo vergeetachtig soms... voor hetzelfde geld staat de badkamer onder water of staat het gasvuur open of ik weet niet wat...

JOZEF : *(lachend)* Ja, en op bompa moeten we ook niet rekenen. De bomma is geen mens meer om alleen op straat te gaan en zeker niet met bompa erbij!

MARIA : Als ze dat nu graag doet.

JOZEF : Tot bompa valt en dan kunnen wij hem weer bijeen vegen, zoals voor een paar weken.

MARIA : Ja zeg, er bestaan erger dingen!

JOZEF : Dat is juist. Ons huis kan in brand vliegen of we kunnen een zwaar ongeluk met de auto krijgen. Of nog erger: onze Bram kan verongelukken. Of alles bijeen, dat zou pas erg zijn ! *(lacht cynisch)*

(we horen een deur dichtslaan, Bram op)

BRAM :Dag ma, dag pa.

MARIA : Dag jongen. Hoe was 't op school?

BRAM : Goed, goed...

JOZEF : Dat je vijf jaar op de universiteit moet zitten om te leren pillen draaien, daar kan ik met mijn verstand nog altijd niet bij hoor!

BRAM : 't Is niet alleen maar pillen draaien hé pa.

JOZEF : Neen, 't is ook zalfjes en crèmes verkopen... een apotheker de dag van vandaag, dat is toch eigenlijk ook maar een kruidenier.

BRAM : Een apotheker doet ook nog magistrale bereidingen...

JOZEF : Dat zal toch gene vette zijn.

BRAM : Pas op, daar zou je nog van kunnen verschieten. En dan is er nog de

verantwoordelijkheid en niet te vergeten de medische vragen waar de mensen mee aankomen.

MARIA : En de EHBO.

BRAM : Dat ook!

JOZEF : EHBO? Moet een apotheker dat ook kunnen?

BRAM : Misschien niet kunnen maar hij moet toch raad kunnen geven, bij brandwonden en snijwonden en zo...

MARIA: En de speciale shampoos en huidcrèmes en zo...

JOZEF : Dat ook nog?

BRAM : Ja pa, dat komt er ook nog bij.

MARIA : Je ziet dat dat niet zo simpel is allemaal.

JOZEF : Als jij het zegt...

(Bram begint koekjes te eten)

MARIA : Bram, over een uurtje gaan we eten. Straks heb je weer geen honger.

BRAM : Ik rammel!

MARIA : Heb je dan vanmiddag niet gegeten?

BRAM : Jawel, maar toen had ik geen honger. Ik heb de helft van mijn broodje aan Suzy gegeven.

MARIA : Suzy Van de Walle?

JOZEF : Nee, Suzy Wafels!

MARIA : Hoe zit dat nu met u en Suzy?

BRAM : Suzy en ik zijn alleen maar goede vrienden ma.

JOZEF : Vriendschap is liefde zonder vleugels. Lord Byron.

BRAM : Amai pa, in een poëtische bui?!

JOZEF : Niet echt, ik heb dat pas ergens gelezen.

MARIA : En met Marianne is het definitief gedaan?

BRAM : Ja ma, al meer dan zes weken en ik zou graag hebben dat je dat niet iedere keer vraagt.

JOZEF : Al is de liefde nog zo fel, de vriendschap achterhaalt ze wel.

BRAM : Ook Byron?

JOZEF : Nee, Van de Castele!

MARIA : Ik vond Marianne altijd een heel sympathiek meisje en ik begrijp niet waarom jullie het hebben uitgemaakt.

JOZEF : Dat is hun keuze moeder. Daarbij, je hebt Bram gehoord : 't zijn nog altijd goede vrienden. Zo gaat dat tegenwoordig en dat is maar goed ook. Al zou ik liever kleinkinderen hebben met die Marianne dan met die Suzy.

BRAM : Ja ja... wij hebben helemaal geen ruzie...

JOZEF : Zie je wel! Vrijheid blijheid!

BRAM : Zeg pa, wij waren wel nog niet getrouwd hé.

MARIA : En jullie waren zo een schoon koppel.

BRAM : Ja ma, ... maar ik zou graag hebben dat je er niet iedere keer opnieuw over begint...

MARIA : En je hebt nog altijd niet gezegd waarom je 't hebt uitgemaakt.

BRAM : Maar dat is toch niet belangrijk... voor jullie toch niet...

JOZEF : Ha, we mogen het niet weten. The ignorance of age!

MARIA : Van de Castele!

JOZEF : Neen, Byron...

MARIA : En is die Suzy niets voor jou? Je zal toch eens een beslissing moeten nemen, je kan toch niet tot je vijftigste hier in huis blijven.

BRAM : Je moet je geen zorgen maken ma, slaap maar op je twee oren.

JOZEF : Dat is niet gemakkelijk hoor!

MARIA : Een goed lief zoeken?

JOZEF : Nee, op uw twee oren slapen. Je moet dat maar eens proberen.

MARIA : Ik ga de aardappelen schillen.

BRAM : Eten we frietjes?

MARIA : Nee, we eten geen frietjes. We hebben eergisteren al frietjes gegeten. En laat nog wat koekjes over voor bij de koffie na 't eten. *(af)*

(even stilte)

JOZEF : Uw moeder heeft echt spijt over die scheiding tussen jou en Marianne.

BRAM : Dat was geen scheiding hé pa. We waren gewoon samen en ja... op een

bepaald moment realiseer je je dat je toch niet samen hoort en dan kan je er best zo snel mogelijk een punt achter zetten.

JOZEF : Dat is waar, maar na twee jaar...?

BRAM : Er zijn er die er na vijf jaar een punt achter zetten. Of na 20 jaar...

JOZEF : Ook waar. 2-0 voor jou.

BRAM : Kijk nu naar tante Jeanne en nonkel Louis, die hebben er na 18 jaar toch ook een punt achter gezet?

JOZEF : Ja, maar die waren getrouwd...

BRAM : Waar slaat dat nu op?

JOZEF : En ten tweede: nonkel Louis had goesting in een fris blaadje. Kan ik begrijpen als ik de laatste jaren tante Jeanne zag, die had al lang geen water gekregen, die was dringend aan een 'infuus' toe...

MARIA : *(op met aardappelen, begint te schillen)* Wat is er met ons Jeanne?

JOZEF : Niks, niks... alleen spijtig dat die twee uit elkaar zijn. Zo'n schoon koppel.

MARIA : Je bent er mee aan 't lachen. De Louis was niet bepaald een toonbeeld.

JOZEF : Afgezien van 't feit dat hij alleen maar flauwe moppen vertelde waar hij dan meestal ook nog de clou van vergeten was en afgezien van 't feit dat hij soms wat te veel dronk...

MARIA : Soms wat te veel? Er ging bijna geen dag voorbij of hij kwam dronken thuis.

JOZEF : Ben je nu niet wat aan het overdrijven? Oké, 't is je zus en het siert je dat je haar wilt verdedigen, maar...

MARIA : Ik wil haar niet verdedigen... En hou er nu maar over op, we hebben het er al genoeg over gehad.

BRAM : Is de bomma er niet?

MARIA : Gaan wandelen. Ben jij ze niet tegen gekomen?

BRAM : Neen...

MARIA : Ze blijft nu toch lang weg... Hoe laat is 't?

JOZEF : Vijf uur voorbij. Misschien is ze verloren gelopen.

MARIA : Ze doet al jaren hetzelfde toertje. Er zal toch niets gebeurd zijn...

BRAM : Zal ik eens gaan zien?

MARIA : Da's goed jongen. Je weet, ze komt altijd langs de Kerkstraat en dan over 't pleintje...

BRAM : Ja ma, ik woon hier ook al een paar jaar! (*af*)

(*even stilte*)

JOZEF : Wat eten we?

MARIA : Worst met rode kool.

JOZEF : Lekker.

MARIA : Vind jij nu niet dat onze Bram zo geheimzinnig doet over die ... die breuk met Marianne?

JOZEF : Ja... ja... maar je weet dat het niet zo'n babbelaar is. En daarbij, het is hun zaak. Wij moeten ons daar niet in bemoeien.

MARIA : Ik wil mij daar niet in bemoeien, maar ik maak mij zorgen.

JOZEF : Och... andere moeders zouden blij zijn als 't uit is, vooral omdat hij nog studeert.

MARIA : Dus jij vindt dat goed?

JOZEF : Ik vind het jammer voor hem, en ook voor haar. Maar anderzijds, als je nog studeert moet het allemaal nog niet te serieus zijn én 't was zijn eerste lief... een mens trouwt zelden met zijn eerste lief.

MARIA : Oei...

JOZEF : Wat?

MARIA : Dan zijn wij een uitzondering.

JOZEF : Uitzonderingen bevestigen de regel!

(*korte stilte*)

MARIA : Hij zal 't toch niet aanmaken met die Suzy?

JOZEF : Dat gaat hij niet direct aan ons vertellen denk ik. En daarbij, als dat zo is, dan is het zo.

MARIA : Ik zou dat niet graag hebben. Die Suzy is geen meisje voor onze Bram.

JOZEF : Zet dat dan maar gauw uit uw hoofd want als dat zo moet zijn ga jij daar niet veel aan kunnen doen.

MARIA : Ik weet het. Maar stel je nu voor dat hij met Suzy... en dat ze dan kinderen

krijgen...

JOZEF : Dan ben jij bomma en ik bompa. ... zo'n kleinkind... of kleinkinderen, da's toch een heel speciaal gevoel...

MARIA : Ja... maar met die Suzy...

JOZEF : Schoondochters zijn meestal niet erg populair... maar kleinkinderen...

MARIA : Jij ziet dat precies wel zitten...

JOZEF : Ja... natuurlijk... zo'n paar kleine Van de Casteeltjes... ja, ik zie dat wel zitten...

MARIA : Maar met die Suzy...

JOZEF : Het is zo ver nog niet he...

(Bram op met oma)

BRAM : Hierzie, ze ging juist het hoekje om.

MARIA : Bram !

BRAM : Da's maar om te lachen hé ma. Kom bomma, ga zitten want je zal wel moe zijn.

OMA : Ik mag misschien eerst mijn jas uitdoen?

BRAM : Natuurlijk, wacht ik zal ven helpen.

OMA : Ik ben dat gewoon jongen. Ik doe al heel mijn leven zelf mijn jas uit. Laat maar, 't zal wel gaan.

BRAM : Gaat het?

OMA : Dat zeg ik toch... Jij leert voor apotheker, toch niet voor dokter?

BRAM : Kom, ga nu maar zitten.

JOZEF : En hoe was 't ?

OMA : Goed, goed. Een beetje aan de frisse kant maar dat is niet erg.

MARIA : Hoe komt het dat je zo laat bent?

OMA : Jezus Maria Jozef, moet ik daar tachtig jaar voor geworden zijn? Moet ik nog rekenschap geven aan mijn dochter ?!

MARIA : Maar nee, alleen: gewoonlijk ben je rond half vijf terug en ik begon ongerust te worden.

JOZEF : Ons Maria is nogal snel ongerust. Heeft ze zeker van bompa want jij hebt daar

zo geen last van he bomma?

OMA : Je moet je niet ongerust maken als daar geen reden voor is. Dat is slecht voor 't hart en voor de zenuwen en de spijsvertering en voor ik weet niet wat nog allemaal. Je kunt op je twee oren slapen... enfin, je kan dat proberen want dat is niet gemakkelijk.

JOZEF : Dat heb ik ook al gezegd.

BRAM : En waar is bompa?

OMA : Oei... die zou ik bijna vergeten. (*haalt uit tas een urne*) Hierzie, wil jij 'm even op zijn plaats zetten?

(*Bram zet urne op schoorsteen of kast*)

MARIA : Moeder, ik vind dat toch maar niks dat je zo met onze pa naar buiten gaat.

JOZEF : En ik vind het überhaupt maar niks dat dat... dat die hier zo maar in huis is.

Maar ja, Jozef heeft niks te zeggen. Dat is altijd zo geweest...

BRAM : (*plagend*) Arme arme pa... je bent een sukkelaar...

MARIA : Daar hebben we het al meer dan eens over gehad en je ging akkoord – blijf daar nu niet voortdurend over zagen en klagen.

OMA : Wij zijn bijna zestig jaar getrouwd geweest, Gaston en ik, en ik ben blij dat ik hem nog altijd bij mij heb. Dan heb ik nog iemand om eens tegen te klappen.

BRAM : Maar wij zijn er toch?

OMA : Ja jongen, natuurlijk maar dat is toch niet hetzelfde. De dingen die wij hebben meegemaakt... daar kun jij niet over mee praten. En je pa en ma ook niet. Vertel eens, hoe was 't op school?

JOZEF : Goed bomma, goed.

OMA : Ik vraag het niet aan u, ik vraag het aan Bram.

BRAM : (*aarzelend*) Goed bomma, goed.

JOZEF : Ik heb het toch gezegd.

OMA : En zijn 't al examens?

BRAM : Ja... ja... binnenkort hé.

OMA : En je bent toch al beginnen studeren?

BRAM : Ja... ja... zo'n beetje...

OMA : Zo'n beetje... Hoezo zo'n beetje...?

JOZEF : 't Is af met zijn lief, dus dan heeft hij wat meer tijd. Laat 'm maar doen, Bram weet wel waar hij aan toe is...

OMA : Ja, dat weet ik wel. Ik ben dan misschien een beetje vergeetachtig maar ik ben nog niet seniel.

MARIA : Ik ga de aardappelen op zetten. *(af)*

OMA : Niet te veel zout hé! Bram, studeren is een kwestie van brains én tijd zei bompa altijd, vergeet dat niet.

BRAM : Ja bomma, ik weet het maar... Allee ja...

OMA : Maar wat?

BRAM : Eens ik bezig ben gaat het wel...

JOZEF : Maar éér je bezig bent...

BRAM : Ja... zoiets...

OMA : Scheelt er iets?

JOZEF : Hij is al een hele tijd zo... een paar weken al...

OMA : LDVD?

JOZEF : Ik weet niet...

BRAM : Neen... geen LDVD... Och... 't is niets... laat maar...

OMA : Maar het is toch uit met... hoe heet ze ook weer...

JOZEF : Marianne.

OMA : Marianne juist.

BRAM : Marianne heeft er niets mee te maken. Het is... het is...

OMA : Ben je verliefd op een ander meisje?

BRAM : Maar nee... Er zijn nog andere dingen in het leven.

JOZEF : Is het Suzy?

BRAM : Neen pa, dat heb ik al gezegd. Dat heeft er allemaal niets mee te maken.

OMA : Wie is Suzy?

JOZEF : Da's een ander meisje.

BRAM : Suzy is gewoon een goede vriendin.

JOZEF : Hij deelt er zijn broodje mee.

OMA : Zijn broodje? Neem jij geen boterhammetjes mee?

BRAM : Nee bomma, niemand neemt tegenwoordig nog boterhammetjes mee... en

zeker niet aan de unif.

OMA : Suzy... 't Is nog maar pas uit met de een en je hebt al een ander. Hij lijkt op jou Gaston toen je jong was!

BRAM : Suzy en ik zijn gewoon goede vrienden bomma, verder is er niets tussen ons.

OMA : Dat begrijp ik niet. Begrijp jij dat Gaston?

JOZEF : Vriendschap is liefde zonder vleugels bomma!

OMA : En dat versta ik ook niet... en neen, je moet het mij niet uitleggen. Bram, als er iets is mag je het mij altijd zeggen. Of aan bompa, die zal wel raad weten .

BRAM : ... Ja.... Ik ga even naar boven. (*af*)

OMA : Jozef, er is iets met die jongen. Die doet niet normaal.

JOZEF : Ik weet het ma, ik weet het. Ik weet alleen niet wàt. Ik dacht dat het de breuk met Marianne was maar hij beweert bij hoog en bij laag dat dat er niets mee te maken heeft.

OMA : Hij zal toch niet aan de drugs zijn? Met zijn studies is dat niet moeilijk om aan allerlei spul te geraken.

JOZEF : Ik denk niet dat dat er veel mee te maken heeft. Bram is zo niet, hoewel... Tegenwoordig kan je gemakkelijk aan van alles geraken...

OMA : Waarom is het eigenlijk af met die Marianne?

JOZEF : Dat weet ik niet. Ze vond zijn boterhammetjes niet lekker zeker.

OMA : Hij is altijd nogal teruggetrokken geweest. Hij is nogal...

JOZEF : Introvert.

OMA : Introvert ja. Heeft hij zeker van Maria.

JOZEF : Ik zou ons Maria toch niet direct introvert noemen.

OMA : Mag ik de krant even...

JOZEF : (*geeft krant*) Alstublieft.... Dat u nog altijd zonder bril kunt lezen...

OMA : (*mompelt*) Dat gaat nog ja, dat gaat nog... Hierzie, 'Stad internationaal gay-forum'. Wat is dat nu weer?

JOZEF : Dat wil zeggen dat homo's van over heel de wereld bijeen komen om... om... ja, ik weet ook niet waarom...

(*korte stilte*)

OMA : Hij zal toch geen homo zijn?

JOZEF : Wie?

OMA : Onze Bram....

JOZEF : Dat denk ik niet. Ik heb daar toch nooit iets van gemerkt. ... Maar het zou altijd kunnen natuurlijk.

OMA : En met al die seks op tv en de computer met internets en 'faceboek' en zo... Een mens zou bijna denken dat het normaal is allemaal.

JOZEF : Ja, je kan er niet meer naast kijken... Maar is dat erg?

OMA : Ik... Ik weet niet...

(Oma leest verder, Jozef bladert in boekje; Maria op met borden om tafel te dekken)

MARIA : Amai, jullie zijn zo stil.

JOZEF : We hadden het over Bram.

MARIA : En...?

OMA : Er is iets met die jongen. Geen LDVD, zegt hij zelf. Misschien is hij homo.

MARIA : Onze Bram homo? Hoe zou onze Bram nu homo kunnen zijn?

OMA : Misschien heeft hij op 'faceboek' wel iemand tegen gekomen...

JOZEF : Het is facebook bomma en het is niet omdat je iemand tegen komt die homo is dat je zelf ook... enfin, dat denk ik toch niet...

(korte stilte)

OMA : Of hij is aan de drugs.

MARIA : Aan de drugs?

OMA : Of homo. Iets anders kan ik niet bedenken.

MARIA : Onze Bram toch niet.

OMA : Oei! Of beide...

MARIA : Hoe bedoel je?

JOZEF : Een homo die aan de drugs is?

OMA : Dat kan toch? Hij komt tot het besef dat hij voor de mannen is en daardoor

geraakt hij aan de drugs omdat hij die idee niet kan verwerken. ... Of omgekeerd.

JOZEF : (*schamper*) Jij had psycholoog moeten worden... op zijn minst.

OMA : Dat kan toch...?

MARIA : Ik vind dat allemaal niet om mee te lachen. Maar 't is waar. Er is iets met onze Bram.

OMA : Gaston zou wel weten hoe hij het er uit zou kunnen krijgen...

JOZEF : (*schamper*) Vraag 't hem eens...

OMA : Alles op zijn tijd.

(*Bram op, het gesprek valt stil*)

BRAM : Wel... is er iets? (*stilte*) Kom, ik voel dat wel hoor... jullie waren over mij bezig?

OMA : Over u...?

MARIA : Nee, nee... helemaal niet...

JOZEF : (*schamper*) Hoe kom je erbij?

BRAM : Doe niet onnozel, wat is er?

OMA : Dat wilden wij eigenlijk aan jou vragen.

MARIA : Wij maken ons zorgen jongen.

BRAM : Over mij?

JOZEF : Over jou ja...

MARIA : Je weet toch dat je ons alles kan vertellen.

BRAM : Ja...

JOZEF : Wij vertrouwen je...

BRAM : Dat weet ik...

JOZEF : En jij mag ons vertrouwen...

BRAM : Dat weet ik ook...

MARIA : Wel dan?

OMA : Kan je 't niet aan bompa zeggen?

BRAM : Het is... het is niet gemakkelijk...

MARIA : Maar wat is er dan?